

Les eleccions espanyoles. Bolquem-nos-hi!

written by Pere Grau i Rovira | 4 de març de 2019

Deixem-ho clar de bon començament: no participar en les eleccions espanyoles com si el resultat no ens afectés seria un dels pitjors errors que podríem cometre aquest any. I amb això no solament vull dir que tots els partits independentistes han de presentar-s'hi (i la CUP la primera!) sinó que han de bolcar-s'hi, i això vol dir explicar insistentment als electors per quins motius se'ls demanen els vots.

Sento no recordar on ho vaig llegir fa poc a un dels nostres diaris digitals, però qui ho va escriure tenia tota la raó del món. No s'ha d'anar a Madrid "a fer política autonòmica". S'ha d'anar a Madrid, deia ell, a seguir fent ingovernable Espanya. S'hi ha d'anar per fer sentir la nostra veu tant com calgui al cau del llop. S'hi ha d'anar per evitar que els diputats elegits a Catalunya (perquè en serien elegits tants com sempre ni que només hi anés un 30% a votar) puguin enfortir encara més el bloc del 155. No els hi posem tot tan fàcil. S'hi ha d'anar, siguem francs, per xafar-los la guitarra cada cop que creiem que calgui.

Dir, com fan alguns (i no sols els "cupaires") que en un "parlament estranger no se'ns hi ha perdut res" és tenir ben poc sentit de la realitat. És clar que no el considerem nostre. Això ens ho han fet impossible ells mateixos. Però el moment de no pensar més en escons a Madrid vindrà el dia que Espanya no tingui més remei (encara que allà tota la caverna tregui foc pels queixals) que reconèixer Catalunya com a nou estat sobirà europeu. Llavors, qui ens representi allí pot dimitir i dir-los-hi que ja s'ho faran. Però fins llavors no hem de prescindir d'esgarrar-los-hi l'aritmètica electoral. Ben al contrari, si esgarrapem un parell d'escons més per als

independentistes (CUP! A l'atac!) encara els hi donarem molts mals de ventre.

Estem en una lluita a diversos fronts i no en podem afeblir cap. Per cap motiu. El parlament espanyol n'és un (i si no hi haguéssim estat, tindrien allà un govern estable (fos quin fos) que es riuria de nosaltres. Els altres fronts ja els sabem. Els polítics presos no ens fallen. Els exiliats tampoc. El poble no presenta cap actitud de rendir-se, ben al contrari. Per què doncs, hauríem de prescindir d'un dels escenaris on més rebombori es pot fer? Amb vots en contra o amb abstencions que demostrin on volem lluitar i on tant se'ns en dóna.

A les eleccions del 2016, amb una participació d'un 65,6%, dels 47 escons catalans, els *indepes* en van aconseguir 17. Depèn dels nostres partits conscienciar la nostra gent perquè no es quedi a casa. Per aconseguir potser un parell o tres més d'escons. No per facilitar la governabilitat espanyola sinó per fer-la més difícil, en el grau que es pugui. Això no serà el factor decisiu. Però en pot ser un de molt de pes, junt amb tots els altres que vagin produint-se al llarg d'aquest any.

No tinguem actituds de perdonavides, perquè a nosaltres tampoc ens la perdonen. Per això:

- Tots els nostres partits, junts o separats o com vulguin, tots a intentar enviar tanta gent com puguin a les Cortes.
- Tots els ciutadans a votar-los, per fer la guitza sense descans als poders fàctics espanyols.